

انتخابات و تخصیص مخارج عمومی

سید مرتضی افقه

استادیار و عضو هیات علمی اقتصاد دانشگاه شهید چمران اهواز

morteza.afghah@gmail.com

سید عبدالرسول سیاسی راد

کارشناسی ارشد اقتصاد دانشگاه شهید چمران اهواز

rasoolsiasi@yahoo.com

علی کارگر برزی*

کارشناسی ارشد اقتصاد دانشگاه شهید چمران اهواز

alikargar@ymail.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۰۹/۱۵ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۰۲/۲۸

چکیده

فرآیندهای سیاسی یکی از کارآمدترین روش‌های آشکارسازی رجحان‌های افراد در فضای عمومی به شمار می‌روند. انتخابات از بارزترین فرآیندهای سیاسی است و نقش عوامل اثرگذار به‌ویژه دولت‌ها در انتخابات از مباحث عمده میان اندیشمندان و صاحب‌نظران است. هدف این مقاله بررسی تغییر در هزینه عمومی به عنوان ابزار سیاستی دولت در زمان انتخابات است. در این مقاله با استفاده از داده‌های ترکیبی مربوط به کشورهای عضو D8، تأثیر انتخابات بر تخصیص مخارج عمومی طی دوره ۲۰۱۰-۱۹۸۰، بررسی شده است. نتایج تجربی نشان می‌دهد در سال منتهی به انتخابات، مخارج جاری افزایش و مخارج سرمایه‌ای کاهش یافته است. همچنین وجود درآمد بالای ناشی از منابع طبیعی منجر به دور سیاسی بزرگ‌تر شده است. از سوی دیگر نسبت بالای رأی دهندگان آگاه، منجر به کاهش انحراف در تخصیص مخارج عمومی به سمت مخارج جاری شده است.

طبقه‌بندی JEL: E62, H50, D72

کلید واژه‌ها: دور بودجه سیاسی، مخارج عمومی، سیاست مالی، انتخابات و کشورهای عضو

گروه D8

* عهده دار مکاتبات

۱. مقدمه

فرآیندهای سیاسی از جمله مهم‌ترین و کارآمدترین روش‌های آشکارسازی رجحان‌های فرد در فضای عمومی هستند. در طول سه دهه گذشته در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، اصلاحات سیاسی فراوانی در نیل به دموکراسی به وقوع پیوسته است. باید اذعان داشت که دموکراسی برای تجلی هر چه بیشتر، نیازمند پیشرفت تدریجی در بسیاری از ابعادی است که بی‌تردید وجود انتخابات آزاد، منظم و قاعده‌مند یکی از مهمترین آنهاست. انتخابات آزاد موجب شکل‌گیری رقابت سیاسی و کاهش زیان‌های اخلاقی^۱ و انتخاب غلط^۲ خواهد شد (بارو، ۱۹۷۳؛ روگوف، ۱۹۹۰؛ فرجان، ۱۹۸۶)^۳. پیامدهای انتخابات آزاد موجب کارا تر شدن حاکمیت‌ها نیز می‌شود. از سویی دیگر، سیاستمداران برای تأثیرگذاری در آراء و موفقیت در انتخابات ممکن است اقدام به دستکاری و تغییر سیاست‌های پولی و مالی نمایند (باربریا و اولینو^۴، ۲۰۱۱). وجود ساختارهای نهادی ضعیف و جایگاه برتر اقدامات و انگیزه‌های سیاسی بر مسائل اقتصادی به‌ویژه اصلاحات اقتصادی در کشورهای در حال توسعه نیز اختیارات سیاسی بیشتری را برای متصدیان و سیاستمداران فراهم می‌آورد.

هدف این مقاله بررسی سیاست‌های مالی است که در طول دوره انتخابات توسط دولت‌های موجود در کشورهای عضو گروه D8 به کار گرفته شده است. همچنین وجود تغییر در ترکیب مخارج، جهت تأثیرگذاری بر آراء در زمان انتخابات آزمون می‌شود. در این مقاله، پس از مقدمه، پیشینه تحقیق مرور می‌شود. در این قسمت مبانی تئوریک مرتبط با دخالت دولت از طریق تخصیص مخارج مورد بررسی قرار می‌گیرد. در قسمت بعد، مدل مطالعه معرفی شده و با محاسبه داده‌ها برخی عوامل نظری که دخالت دولت در نتیجه انتخابات از طریق تخصیص مخارج را تحت تأثیر قرار می‌دهد، مورد آزمون قرار می‌گیرد. در پایان با استفاده از محاسبات انجام شده، نتیجه‌گیری خواهد شد.

¹ Moral Hazard

² Adverse Selection

³ Barro; Ferejohn; Rogoff

⁴ Barberia and Avelino

۲. پیشینه تحقیق

تئوری دور تجاری سیاسی^۱ در سال ۱۹۷۵ توسط نوردهاوس^۲ ارائه شد. این تئوری عمدتاً به تأثیر انتخابات روی متغیرهای واقعی اقتصاد همانند نرخ رشد GDP و بیکاری می‌پردازد و به طور خاص بر بازار سیاسی ناقص و اطلاعات نامتقارن متمرکز می‌شود. تئوری دور تجاری سیاسی به دنبال توضیح بخشی از رفتار دور موجود در متغیرهای کلان است که با زمان‌بندی، مشخصه‌ها و پیامدهای انتخابات در ارتباط است. مطالعات تجربی طی سال‌های ۱۹۹۰-۱۹۷۰ غالباً روی کشورهای صنعتی متمرکز یافته بود. در این مطالعات معناداری آماری خاصی به منظور دستیابی به یک قاعده برای دور بودجه سیاسی مشاهده نشده است (السینا و همکاران، ۱۹۹۷؛ دروزن، ۲۰۰۱)^۳. در مقابل، برخی مطالعات علی‌رغم تأیید دور بودجه سیاسی در بسیاری از کشورها، به طور خاص حجم وسیع و معنادارتری از "دور بودجه" را در کشورهای در حال توسعه نشان داده‌اند. (اسچاکنت، ۱۹۹۶؛ برندر و دروزن، ۲۰۰۵؛ رمر، ۱۹۹۳؛ شی و اسونسون، ۲۰۰۶)^۴ در کشورهای در حال توسعه، استفاده از مخارج عمومی موجب شده که بسیاری از رأی‌گیری‌ها دارای سمت و سوی سیاسی باشند، زیرا افزایش در مخارج عمومی یک اثر فوری و مستقیم بر رفاه رأی‌دهندگان به همراه داشته است. نتایج تجربی برخی از مطالعات انجام شده بر روی کشورهای دموکراتیک آمریکای لاتین در فاصله سال‌های ۱۹۷۳ تا ۲۰۰۸ نشان می‌دهند، انتخابات بر کسری مالی^۵ دامن زده‌است، بطور خاص نتایج پژوهش در کشورهایی که سالیان بیشتری از دموکراسی بهره‌مند بوده‌اند، از معناداری بیشتری برخوردار بوده است (باربریا و اولینو، ۲۰۱۱). به عنوان مثال افزایش هزینه‌های عمومی، جهت تأثیر بر آراء، در کنار درآمدهای پایین در سال‌های منتهی به انتخابات، کسری بودجه بیشتری را در کشورهای در حال توسعه رقم زده است. پایین بودن پایه‌های مالیاتی در بسیاری از کشورهای در حال توسعه موجب شده تا قطع مالیات اثر معناداری روی حمایت‌های دولت بر جای نگذارد (اسچاکنت، ۲۰۰۰)، از این رو سیاستمداران برای جلب آراء در سال‌های منتهی به انتخابات می‌توانند به طور موقت اقدام به کاهش نرخ مالیات نمایند. در مقابل، برخی از مطالعات به عدم

^۱ *Political Business Cycle Theory*

^۲ *Nordhaus*

^۳ *Alesina et al; Drazen*

^۴ *Remmer; Schuknecht; Shi and Svensson; Brender and Drazen*

^۵ *Fiscal Deficite*

^۶ *Schuknecht*

تأثیرگذاری افزایش مخارج عمومی بر نتایج انتخابات اشاره دارند. برای مثال، برخورد و مجازات از سوی رأی دهندگان باعث کاهش هزینه‌ها در آمریکای لاتین و کلمبیا شده است (دروزن و اسلاوا، ۲۰۰۵؛ کرامر، ۱۹۹۷).^۱ همچنین شواهد قطعی در یک نمونه از ۷۴ کشور در طول سال‌های ۲۰۰۳-۱۹۶۰ نشان می‌دهند که کسری بودجه به انتخاب مجدد کمکی نخواهد کرد (برندر و دروزن،^۲ ۲۰۰۵). بنابراین هر چند ادوار بودجه سیاسی پدیده‌هایی متعلق به دموکراسی‌های جدید هستند، اما در طول زمان و با کسب تجربه از فرآیندهای انتخاباتی، میزان آنها کاهش خواهند یافت. در کشورهای در حال توسعه برای افزایش دقت در ارزیابی تغییرات بودجه باید به این نکته توجه داشت که تحلیل‌های مبتنی بر پویایی بودجه کل^۳، در معرض تفسیر غلط قرار دارند، چرا که نمایندگان ممکن است در سال انتخابات ترکیب مخارج عمومی^۴ را بدون اینکه بر میزان میزان کسری بیفزایند، تغییر دهند. از این رو در هنگام تحلیل مخارج عمومی علاوه بر کمیّت مخارج، بایستی چگونگی تغییر در ترکیب مخارج را در نظر داشت. دستکاری^۵ یا اثرگذاری متصدیان در انتخابات از طریق تخصیص مخارج، در قالب دو مدل نظری زیر تبیین می‌شود:

۲-۱. دستکاری از طریق هزینه‌های جاری

بر اساس مدل سیگنالینگ روگوف^۶، دور بودجه سیاسی، ناشی از اطلاعات نامتقارن در ارتباط با شایستگی و صلاحیت متصدیان جهت مدیریت بر تولید کالای عمومی است. بر اساس این مدل مخارج قبل از انتخابات ممکن است نشانه‌هایی را مبنی بر صلاحیت انتخاباتی متصدی بدست دهد که به معنی توانایی وی در جهت تولید بیشتر کالای عمومی در سطح ثابتی از درآمدهای مالیاتی است. این مدل بوسیله دو ویژگی مهم نشان داده می‌شود:

(۱) اطلاعات نامتقارن در مورد صلاحیت متصدیان: شهروندان درباره ذهنیت واقعی متصدیان بی‌اطلاع‌اند، حال آن که متصدیان به خوبی از منویات خویش مطلع هستند بنابراین متصدیان دارای یک مزیت اطلاعاتی نسبت به رأی‌دهندگانند. سیستم‌های حسابداری ضعیف و رسانه‌های توسعه نیافته از جمله ضعف‌های موجود در ساختارهای

^۱ Kraemer; Drazen, Eslava

^۲ Brender and Drazen

^۳ Dynamics of the Overall Budget

^۴ Composition of Public Expenditures

^۵ Manipulation

^۶ Rogoff's Signaling Model

اطلاعاتی است که موجب تشدید اطلاعات نامتقارن شده و رأی‌دهندگان را از ارزیابی صحیح میزان کارایی حکومت‌ها باز می‌دارد.

۲) یک خصوصیت و ویژگی بنیادین تابع تولید: نتایج تصمیم‌گیری در مورد مخارج سرمایه‌گذاری عمومی دوره (t) در طول دوره انتخابات، در دوره بعد $(t + 1)$ آشکار می‌شود، در حالی که مخارج جاری ملموس‌اند و به فوریت مشاهده می‌شوند. بر اساس مدل سیگنالینگ روگوف، متصدیان کنونی در سال منتهی به انتخابات، انگیزه بالاتری را برای استفاده‌ی بیشتر از مخارج جاری قابل مشاهده و همچنین کاهش به کارگیری مخارج سرمایه‌ای دارند. قدرت ادوار بودجه سیاسی به تأمین منافع سیاستمداران از باقی ماندن در قدرت و میزان آگاهی رأی‌دهندگان موجود در حوزه‌های انتخابی وابسته است. مدل سیگنالینگ روگوف، نقش آشکاربودن^۱ را در اثر بخشی تخصیص منابع ملی در طول انتخابات برجسته می‌کند. بر طبق این مدل، شفاف‌سازی مخارج عمومی به ویژه در زمینه مخارج جاری باید به مراتب بیشتر از مخارج سرمایه‌ای باشد. البته استدلال وی این گونه نیست که هزینه‌های جاری ذاتاً قابل مشاهده هستند، اما اعتقاد وی بر این است که هزینه‌های جاری به فوریت بیشتری قابل رویت‌اند و در نتیجه در زمان قبل از انتخابات از ارزش مستقیم سیاسی برخوردارند. در سوی مقابل، مخارج سرمایه‌گذاری، غالباً شامل طرح‌های بلندمدت‌اند و لذا انطباق اتمام این پروژه‌ها با زمان انتخابات کاری مشکل به نظر می‌رسد و در عین حال احتمال پایان نیافتن پروژه‌ها در زمان انتخابات می‌تواند یک ریسک سیاسی برای متصدیان و حزب سیاسی حاکم به شمار آید، چرا که ممکن است وعده داده شده محقق و عملی نگردد. در همین راستا یافته‌های برخی از پژوهش‌های تجربی نیز حاکی از حرکت مخارج عمومی کشورها به سمت مخارج جاری قابل لمس، مرئی و دوری از سرمایه‌گذاری عمومی است. (بلاک^۲، ۲۰۰۲).

۲-۲. مخارج سرمایه‌گذاری هدفمند^۳

بخش وسیعی از ادبیات پیرامون انتخاب عمومی^۴، به اهمیت سیاسی گروه‌های هم سود و مقتدری اشاره دارد که با استفاده از لابی^۵، سیاست‌های مورد نظرشان را اعمال می‌کنند. (اولسون، ۱۹۶۵؛ بیتس، ۱۹۸۱؛ کروگر ۱۹۹۳).^۶ در راستای ارتباط بین منافع

¹ *Visibility*

² *Block*

³ *Targeted Investment Expenditures*

⁴ *Public Choice*

⁵ *Lobby*

⁶ *Olson, Bates, Kruger*

سیاسی خاص و ادبیات مربوط به دور بودجه سیاسی، گروسمن و هلپمن^۱ در قالب یک مدل، منافع خاصی را به فرآیند رقابت انتخاباتی که در برگیرنده مبارزات مالی انتخاباتی و بسیج آراء است، ارتباط می‌دهند. (۱۹۹۶، ۲۰۰۱).

در این قسمت اولین مدل در قالب رسمی، مدلی است که درازن و اسلاوا^۲ ارائه نمودند. (۲۰۰۵-۲۰۰۴). در این مدل، گروه‌های هم سود در مدل دور سیاسی (که دربرگیرنده رأی دهندگان عقلایست)، ادغام می‌شوند. بر این اساس متصدیان می‌توانند هدف‌گذاری مخارج عمومی یا هزینه‌های دولت را روی گروه خاصی از رأی دهندگان متمرکز نمایند. البته در این حالت اولویت متصدیان در قبال گروه‌های هم سود برای رأی دهندگان از اهمیت بیشتری برخوردار است تا صلاحیت و شایستگی آنان. رأی دهندگان نه تنها در پی بردن به رتبه‌بندی واقعی اولویت‌ها توسط سیاستمداران دچار مشکل‌اند، بلکه از مواردی دیگری نیز بی‌اطلاع‌اند:

الف- میزان اهمیت فرد رأی‌دهنده در تابع هدف یا تابع واقعی متصدیان؛

ب- میزان حساسیت سایر رأی‌دهندگان به تغییرات در مخارج

با این حال رأی‌دهندگان تمایل دارند نامزدی را انتخاب نمایند که ترجیحاتشان نسبت به وی نزدیک‌تر باشد، اما همان‌طور که گفته شد رأی‌دهندگان نسبت به ترجیحات سیاستمداران دارای اطلاعات ناقصی هستند، از این روی افراد برای دستیابی به برخی اطلاعات در زمینه نوع نگرش و عملکرد مالی سیاستمداران به بررسی عملکرد آنها در طول زمان و همچنین ترجیحاتشان در ارتباط با نوع مخارج می‌پردازند.

مدل فوق به اهمیت تمایز، بین نوع هدفمند و غیرهدفمند مخارج عمومی اشاره می‌کند، هر چند چنین افتراق و دسته‌بندی به آسانی قابل دستیابی نیست، با این حال مدل فوق به طور ویژه بر مخارج با قابلیت هدفمند شدن تأکید دارد. برای مثال مخارج سرمایه‌ای که در راستای ایجاد طرح‌های سرمایه‌گذاری به کار می‌روند (اسلاوا^۳، ۲۰۰۵). متصدیان با علم به این موضوع که فرآیند اجرای طرح‌های سرمایه‌گذاری عمومی، معمولاً چندین سال به طول می‌انجامد، طرح‌هایی را پیشنهاد می‌دهند که روی گروه‌های مختلف مؤثر است و امیدوارند طرح این‌گونه پیشنهادات در آراء اثرگذار اما در نهایت اجرای طرح‌های سرمایه‌گذاری را به بعد از انتخابات موکول می‌کنند.

² Grossman and Helpman

² Drazen and Eslava

⁴ Eslava

در راستای تمایز بیشتر بین مدل روگوف و مدل هدف‌گذاری مخارج عمومی می‌توان اضافه نمود که در این دو مدل پیش‌بینی‌ها به فرض‌های مربوط به مقوله‌های متفاوت مخارج عمومی بسیار حساس‌اند. مدل روگوف حاکی از آن است که قابل مشاهده و لمس^۱ بودن مخارج، از ویژگی‌های مخارج جاری است و دخالت‌های سیاسی در زمان انتخابات عهده‌دار تأمین فوری منافع اقتصادی برای تعداد زیادی از رأی‌دهندگان است، بر این اساس می‌توان اثرات مثبت انتخابات را روی دستمزدها یا سوبسیدها به لحاظ نظری انتظار داشت. مدل هدف‌گذاری مخارج عمومی بیان می‌دارد که از طریق مخارج سرمایه‌ای، می‌توان حوزه‌ها و موقعیت‌های خاص را مورد هدف قرار داد. از این منظر، چرخه‌ها در هدف‌گذاری مخارج، بازتاب دهنده‌ی مشوق‌های اساسی برای سیاستمداران به شمار می‌روند تا از این رو بتوانند منافع گروه‌های کوچک رأی‌دهندگان را در طول انتخابات تأمین کنند که این امر در راستای تأمین منافع مالی برای مبارزات انتخاباتی یا بدست آوردن حمایت سیاسی صورت می‌پذیرد. البته باید اضافه کرد که شواهد تجربی، پاسخ روشن و قاطعی را به اثرگذاری انتخابات بر تخصیص هزینه‌های عمومی کشورهای در حال توسعه فراهم نمی‌کنند.

بسیاری از مطالعات، شواهدی را در تأیید مدل مخارج سرمایه‌گذاری هدفمند ارائه می‌دهند. برای مثال یافته‌ها در ارتباط با ۱۴ ایالت هندوستان نشان‌گر این است که در سال‌های انتخابات، مخارج سرمایه‌گذاری به ویژه مخارجی که معطوف به ساخت جاده‌هاست، از اثرگذاری بالایی برخوردار است (خمانی^۲، ۲۰۰۴). اسلاوا^۳ در ارتباط با کلمبیا بیان می‌دارد که در دوره قبل از انتخابات، هزینه‌های جاری به سمت طرح‌های مرتبط با توسعه زیرساخت‌ها تغییر یافته‌اند (۲۰۰۵). اسچاکنت^۴ نیز نتیجه می‌گیرد که مخارج سرمایه‌ای، به عنوان بخشی از GDP، به شکل ابزاری جهت نفوذ در نتایج انتخابات در ۲۴ کشور در حال توسعه طی سال‌های ۱۹۹۲-۱۹۷۳ به کار رفته است (۲۰۰۰).

¹ *Visibility*

² *Khemani.*

³ *Eslava*

⁴ *Schuknecht*

۳. روش تحقیق

تحقیق حاضر از نظر هدف، از نوع تحقیقات کاربردی و از نظر ماهیت، علی به شمار می‌رود. به منظور ساخت و آرایه‌ی مدل مناسب، از مطالعه‌های انجام شده خارجی کمک گرفته می‌شود. همچنین جهت آزمون فرضیه‌ها، پارامترهای مدل برآورد گردیده و با استفاده از روش‌های اقتصادسنجی مناسب، معنادار بودن آن‌ها مشخص می‌شود.

۳-۱. تصریح مدل

در مطالعه حاضر با به کارگیری روش ترکیبی پانل نامتقارن، به بررسی اثر انتخابات بر تخصیص مخارج عمومی در کشورهای عضو D8 پرداخته شده است. برای تعیین مدل مناسب در داده‌های ترکیبی، از میان آزمون‌های مختلف، از آزمون چاو و هاسمن استفاده شده است که در ادامه به شرح این دو آزمون پرداخته می‌شود.

۳-۱-۱. آزمون چاو^۱

آزمون چاو برای تعیین به کارگیری مدل اثرات ثابت در مقابل تلفیق کل داده‌ها (مدل یکپارچه شده) انجام می‌شود. فرضیات این آزمون به صورت زیر است:

H_0 : Pooled Model

H_1 : Fixed Effect Model

فرض صفر می‌گوید همه‌ی اثرات ثابت برابر صفر است. فرضیه‌ی صفر براساس مقادیر مقید و فرضیه مقابل آن براساس مقادیر غیر مقید است. آماره‌ی آزمون چاو بر اساس مجموع مربعات خطای مدل مقید و مدل غیر مقید است که در زیر آورده شده است:

$$\text{Chow} = \frac{(\text{RRSS} - \text{URSS}) / N - 1}{\text{URSS} / NT - N - K}$$

این آماره توزیع F با درجه آزادی $N - 1$ و $NT - N - K$ دارد. اگر ارزش آماره F از ارزش آماره F جدول بیشتر باشد، در سطح معنی‌داری تعیین شده، فرضیه H_0 رد می‌شود و اثر معنی‌داری برای مقاطع وجود خواهد داشت. بنابراین، مدل اثر ثابت انتخاب می‌شود، در غیر این صورت از مدل داده‌های تلفیق شده استفاده می‌شود.

۳-۱-۲. آزمون هاسمن^۲

آزمون هاسمن برای تعیین استفاده از مدل اثر ثابت در مقابل اثر تصادفی انجام می‌شود. آزمون هاسمن بر پایه‌ی وجود یا عدم وجود ارتباط بین خطای رگرسیون تخمین زده شده و متغیرهای مستقل مدل شکل گرفته است. اگر چنین ارتباطی وجود داشته باشد،

¹ Chow Test

² Hausman Test

مدل اثر ثابت و اگر این ارتباط وجود نداشته باشد، مدل اثر تصادفی کاربرد خواهد داشت. فرضیه H_0 نشان‌دهنده عدم ارتباط بین متغیرهای مستقل و خطای تخمین و فرضیه H_1 نشان‌دهنده وجود ارتباط است.

H_0 : Random Effect

H_1 : Fixed Effect

۲-۳. معرفی داده‌ها

نمونه به کار گرفته شده شامل داده‌های کشورهای در حال توسعه‌ی عضو گروه D8^۱ برای سال‌های ۲۰۱۰-۱۹۸۰ است. در این تحقیق از داده‌های مربوط به مخارج عمومی، شاخص باز بودن اقتصاد، جمعیت شهری و تولید ناخالص داخلی استفاده شده است. داده‌های مخارج عمومی عمدتاً از آمارهای مالی بین‌الملل^۲ که توسط صندوق بین‌المللی پول^۳ ارائه می‌شود و نیز از آمارهای مالی دولت^۴ گردآوری شده است. داده‌های مربوط به انتخابات، از بانک جهانی^۵، نهاد دموکراسی و همکاری در زمینه انتخابات^۶ و بنیاد بین‌المللی برای سیستم‌های انتخاباتی^۷، گردآوری شده است. در بسیاری از نوشته‌ها و ادبیات موجود، انتخابات را به عنوان متغیر مجازی در نظر گرفته‌اند به طوری که در سال برگزاری انتخابات عدد یک و بقیه سال‌ها عدد صفر در نظر گرفته شده است (ورژن ۲۰۰۹).

مخارج عمومی به دو دسته جاری و سرمایه‌ای تقسیم می‌شوند که شامل مخارج روی کالاها و خدمات، حقوق و دستمزدها، سوبسیدها و سایر تبادلات مالی جاری مانند بهره پرداختی یا پوشش‌های دیگر پرداختی جهت خرید یا تولید کالاهای جدید و با دوام است. در مقابل، دسته‌بندی عملکردی در بردارنده هزینه‌های مرتبط با مراقبت‌های پزشکی، آموزش و پرورش، امنیت اجتماعی، رفاه، حمل و نقل و ارتباطات است. خلاصه‌ای از آمارهای توصیفی متغیرهای مورد استفاده در جدول (۱) قابل مشاهده است.

^۱ اندونزی، ایران، بنگلادش، پاکستان، ترکیه، مالزی، مصر و نیجریه

^۲ *International Financial Statistics (IFS)*

^۳ *International Monetary Fund (IMF)*

^۴ *Government Financial Statistics (GFS)*

^۵ *World Bank*

^۶ *Institute for Democracy and Electoral Assistance (IDEA)*

^۷ *International Foundation for Electoral Systems (IFES)*

جدول ۱: آمارهای توصیفی متغیرهای مدل

متغیر	میانگین	میانه	حداقل	حداکثر
تولید ناخالص داخلی (میلیارد دلار)	۹/۱۴	۷/۰۳	۰/۰۲	۳۸/۹
شاخص باز بودن اقتصاد (درصد)	۴۴/۶۹	۴۵/۷۷	۲۰/۸۷	۷۵/۷۰
جمعیت شهری (میلیون نفر)	۴۳/۶۶	۴۳/۱۵	۱۴/۹	۷۲/۲
منابع طبیعی (میلیارد دلار)	۱۴/۰۷	۱۰/۲	۰/۲	۵۰/۹
تمرکززدایی (درصد)	۴/۳۹	۲۳/۹	۵/۸	۸۳/۴
اینترنت (درصد)	۷/۸	۰/۹	۰	۵۷/۶
مخارج جاری (میلیارد دلار)	۸/۳	۴/۰۸	۱/۸	۲۳
مخارج سرمایه‌ای (میلیارد دلار)	۹۷/۹	۵/۹	۳۷/۴	۱۱۷/۵

منبع: نتایج تحقیق

۴. برآورد مدل و آزمون فرضیه‌ها

در هنگام استفاده از داده‌های پانل باید آزمون‌های مختلفی برای دستیابی به روش مناسب تخمین انجام داد. رایج‌ترین آزمون‌ها در این زمینه آزمون چاو^۱ و آزمون هاسمن^۲ است.

۴-۱. انتخابات و مخارج جاری

مدل تحقیق به صورت زیر معرفی می‌شود:

$$CUR = \beta_1 + \beta_2 ELEC_{it} + \beta_3 GDP_{it} + \beta_4 OPEN_{it} + \beta_5 URB_{it} + u_{it}$$

$$i = 1, 2, \dots, N \quad , \quad t = 1, 2, \dots, T$$

که در آن متغیرهای به کار رفته در مدل، به شرح زیر می‌باشد:

CUR: مخارج جاری i در سال t ام

OPEN: شاخص باز بودن اقتصاد برای کشور i در سال t ام

GDP: تولید ناخالص داخلی برای کشور i در سال t ام

URB: جمعیت شهری برای کشور i در سال t ام

ELECT: متغیر مجازی انتخابات

۴-۱-۱. بررسی آزمون چاو

¹ Chow Test

² Hausman Test

جدول ۲: نتایج آزمون چاو

Effect test	Statistic	Df	Prob
Cross section F	۳.۸۷	۶.۱۸۸	۰.۰۰۰۱
Cross section chisquare	۲۳.۲۹	۶	۰.۰۰۰۷

منبع: نتایج تحقیق

همان‌گونه که مشاهده می‌شود نتایج جدول (۲) بیانگر رد فرضیه صفر و در نتیجه استفاده از روش پانل است.

۴-۱-۲. بررسی آزمون هاسمن

نتایج به‌دست آمده در جدول (۳) نشان می‌دهند الگوی مناسب برای داده‌های این مطالعه، الگوی تخمین با اثرات ثابت است. با توجه به نتایج جداول فوق، الگوی یاد شده با استفاده از تکنیک پانل و روش اثرات ثابت برآورد می‌شود. نتایج تخمین مدل، در جدول (۴) آورده شده است.

جدول ۳: نتایج آزمون هاسمن

Effect test	Statistic	Df	Prob
Cross-section Random	۱۲.۳۳	۴	۰.۰۰۱

منبع: نتایج تحقیق

جدول ۴: نتایج برآورد مدل برای کشورهای عضو گروه D8

متغیر وابسته: مخارج جاری			
آزمون			متغیر توضیحی
P – value	آماره t	ضریب	
۰.۰۰۰۸	۲.۶۴	۱.۴۶	انتخابات
۰.۰۰۰۰	۱۲.۶۹	۰.۰۴	تولید ناخالص داخلی
۰.۰۳۲۰	-۰.۹۸	-۰.۷۰۷	شاخص باز بودن اقتصاد
۰.۰۰۳۴	-۲.۵۴	۶.۵۸	جمعیت شهری
۸۶.۱۸			آماره F
۰.۰۰۰			P-value
۰.۹۹۰			R ²
۰.۹۹۰			R ² تعدیل شده

منبع: نتایج تحقیق

با توجه به نتایج جدول (۴) و مقادیر احتمال، ضریب انتخابات مثبت و در سطح بالایی معنادار است که به معنای اثرگذاری انتخابات بر مخارج جاری می‌باشد.

۴-۲. انتخابات و مخارج سرمایه‌ای

در مرحله بعد با استفاده از مدل زیر اثر انتخابات بر مخارج سرمایه‌ای بررسی شده است؛

$$CAP = \beta_1 + \beta_2 ELECT_{it} + \beta_3 GDP_{it} + \beta_4 OPEN_{it} + \beta_5 URB_{it} + u_{it}$$

$$i = 1, 2, \dots, N, \quad t = 1, 2, \dots, T$$

که در آن متغیرهای به‌کار رفته در مدل، به شرح زیر می‌باشند:

CAP: مخارج سرمایه‌ای i در سال t ام

OPEN: شاخص باز بودن اقتصاد برای کشور i در سال t ام

GDP: تولید ناخالص داخلی برای کشور i در سال t ام

URB: جمعیت شهری برای کشور i در سال t ام

ELECT: متغیر مجازی انتخابات

جدول ۵. نتایج آزمون چاو

Effect test	Statistic	Df	Prob
Cross section F	۱.۴۶۴	۷, ۱۱۴	۰.۱۸۶۹
Cross-section chi-square	۱۰.۹۳۶	۷	۰.۱۴۱

منبع: نتایج تحقیق

یافته‌های جدول (۵) حاکی از عدم رد فرضیه صفر و در نتیجه استفاده از روش Pool است. نتایج حاصل از تخمین مدل در جدول (۶) آورده شده است.

بر اساس نتایج جدول (۶)، ضریب انتخابات منفی و معنادار است که نشان‌دهنده اثر منفی انتخابات بر مخارج سرمایه‌ای است. به عبارت دیگر در زمان انتخابات، مخارج سرمایه‌ای کاهش می‌یابد.

با توجه به نتایج حاصل از جداول (۴) و (۶) مدل سیگنالینگ روگوف مورد تأیید قرار می‌گیرد. روگوف در مدل خود این گونه بیان می‌دارد که در زمان انتخابات مخارج جاری افزایش و مخارج سرمایه‌ای کاهش می‌یابد.

جدول ۶. نتایج برآورد مدل مخارج سرمایه‌ای برای کشورهای عضو گروه D8

متغیر وابسته: مخارج سرمایه‌ای			
آزمون			متغیر توضیحی
P – value	آماره t	ضریب	
۰.۰۰۰	-۳.۹۴۳	-۱.۷۹۰	انتخابات
۰.۵۶۰	۱۳.۳۸۵	۷.۷۰۵	تولید ناخالص داخلی
۰.۰۰۰	۶.۲۴۰	۱.۸۱۴	شاخص باز بودن اقتصاد
۰.۰۰۰	-۳.۴۵۸	-۲.۳۳۰	جمعیت شهری
۷۳.۱۵۰			آماره F
۰.۰۰			P-value
۰.۹۷۴			R ²
۰.۹۷۴			R ² تعدیل شده

منبع: نتایج تحقیق

در ادامه به تبیین عواملی پرداخته می‌شود که به لحاظ نظری، تغییر آنها موجب افزایش و یا کاهش اثرگذاری مخارج عمومی بر نتیجه‌ی انتخابات خواهند شد.

۳-۴. منابع طبیعی

رونق منابعی از قبیل نفت، گاز و مواد معدنی که مالکیت عمومی دارند، ارزش ماندن در قدرت را افزایش داده و به سیاستمداران اجازه می‌دهد تا منابع بیشتری را تخصیص دهند. از این رو سیاستمداران می‌توانند با بهره‌گیری از این منابع، اقدامات لازم را در راستای اثرگذاری بر نتایج انتخابات انجام دهند. همچنین تخصیص منابع توسط سیاستمداران در بخش‌های مورد نظر باعث می‌گردد تا تخصیص نامناسب منابع در بقیه حوزه‌های اقتصاد صورت پذیرد (ورژن^۱، ۲۰۰۹). رایبسون معتقد است متصدی می‌تواند درآمد حاصله را جهت پشتیبانی و حمایت از تأثیرگذاری بر نتیجه انتخابات توزیع یا مصرف نماید (رایبسون و همکاران^۲، ۲۰۰۶). در ادبیات علوم سیاسی بر این اصل توافق زیادی وجود دارد که حمایت و پشتیبانی به روش سیاستمداران در توزیع مشاغل یا نحوه پاسخ‌گویی آنها به مطالبات، باز می‌گردد (وینگراد^۳، ۱۹۶۸). در همین راستا

¹ Vergne

² Robinson et al

³ Weingrod

می‌توان به مقاله‌ی اوتی^۱ اشاره کرد که معتقد است، اشتغال عمومی می‌تواند یک راه سیاسی جذاب برای توزیع رانت باشد (۲۰۰۱). با توجه به توضیحات فوق، رونق منابع می‌تواند مجوزی برای سیاستمداران جهت جلب حمایت بیشتر در راستای ماندگاری در قدرت به حساب آید. از این رو کشورها با منابع طبیعی بیشتر، دور سیاسی بالاتر و شدیدتری را تجربه خواهند کرد. در این مقاله از حجم فروش نفت به عنوان شاخص منابع طبیعی موجود در اختیار دولت استفاده شده است. نتایج برآورد مدل نشان می‌دهد شاخص منابع طبیعی تأثیری مثبت بر روند تخصیص منابع طبیعی دارد. نتایج برآورد مدل در جدول (۷) ارائه شده است.

جدول ۷: منابع طبیعی و دوره‌های سیاسی

متغیر وابسته: مخارج جاری			متغیر توضیحی
آزمون			
P-value	آماره t	ضریب	
۰.۰۴۶۲	۱.۴۲۴	۹.۸۶	انتخابات * منابع طبیعی
۰.۰۲۸	۱.۷۴۲	۰.۸۵	منابع طبیعی
۰.۰۴۰۵	۲.۰۵۶	۰.۰۰۴	تولید ناخالص داخلی
۰.۶۰۲	۲.۰۸۹	-۱.۱۶۵	شاخص باز بودن اقتصاد
۰.۰۰۹	۳.۵۰۴	۱.۰۲	جمعیت شهری
۵۹.۸۶			آماره F
۰.۰۰			P-value
۰.۹۷۵			R ²
۰.۹۳۲			R ² تعدیل شده

منبع: نتایج تحقیق

بر اساس نتایج حاصل از جدول (۷) ضریب متغیر ترکیبی (انتخابات * منابع طبیعی)، مثبت و معنادار شده است. این نتایج نشان می‌دهند، در کشورهایی که دولت‌ها منابع طبیعی بیشتری در اختیار داشته‌اند، در زمان انتخابات، مخارج جاری بیشتری نیز تخصیص یافته است. به عبارت دیگر وجود منابع طبیعی، اثر گذاری انتخابات بر مخارج جاری را افزایش داده است.

¹ Auty

۴-۴. تمرکز زدایی مالی

در این قسمت به بررسی چگونگی اثرگذاری میزان تمرکز زدایی مالی بر اندازه دور بودجه سیاسی پرداخته شده است. در عین حال که تمرکز زدایی مالی، منافع زیادی به همراه دارد، برخی به زیان‌های ناشی از تمرکز زدایی مالی اشاره کرده‌اند (احمد و همکاران، ۲۰۰۵؛ گنزalez و همکاران، ۲۰۰۶)^۱. به طور کلی بر اساس هر دو مقاله می‌توان ابراز داشت، در میان نهادهایی از قبیل صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی، علی‌رغم ادعان بر وجود فواید تمرکز زدایی مالی، نگرانی‌هایی به چشم می‌خورد. نهادهای بین‌المللی بر این اعتقادند که تمرکز زدایی مالی می‌تواند بی‌ثباتی در اقتصاد کلان را به دنبال داشته باشد. در نهایت برای آزمون اینکه آیا سطح تمرکز زدایی می‌تواند اندازه دور بودجه سیاسی را تبیین کند یا خیر، از داده‌های موجود در آمارهای مالی دولت^۲ استفاده شده است. در این قسمت سهم هزینه‌های فرعی ملی در کل هزینه‌ها به عنوان شاخص، مورد استفاده قرار گرفته است.^۳

جدول ۸. تمرکز زدایی و دوره‌های سیاسی

متغیر وابسته: مخارج جاری			
آزمون			متغیر توضیحی
P-value	آماره t	ضریب	
۰.۰۵۱۴	۶.۲۴	۸۴.۲۱	انتخابات * تمرکز زدایی
۰.۰۳۲۱	۸.۲۱	۲.۲۱۱	تمرکز زدایی
۰.۰۹۸۲	۴.۲۵۴	-۲.۵۴	تولید ناخالص داخلی
۰.۰۱۵۱	۳۵.۶۱۲	-۳.۴۵۴	شاخص باز بودن اقتصاد
۰.۰۰۴۱	۲.۹۵۵	۴.۳۵۰	جمعیت شهری
۶۰.۱۵			آماره F
۰.۰۰			P-value
۰.۹۷۹			R ²
۰.۹۶۶			R ² تعدیل شده

منبع: نتایج تحقیق

^۱ Ahmad et al; Gonzalez et al^۲ Government Finance Statistics (GFS)^۳ The share of subnational expenditures on overall state spending is not available for some countries: Bangladesh, Egypt, Nigeria

بر اساس نتایج حاصل از جدول (۸) ضریب متغیر ترکیبی (انتخابات * تمرکز زدایی)، مثبت و معنادار شده است که نشان می‌دهد هر اندازه میزان تمرکز زدایی در این گروه از کشورها بیشتر باشد، اختصاص مخارج جاری در زمان انتخابات بیشتر شده است. هر چند این امر برخلاف مبانی نظری کلاسیک است اما نشانگر این موضوع است که نگرانی نهادهای بین‌المللی در رابطه با مضرات تمرکز زدایی برای برخی از کشورها قابل ملاحظه و بررسی است. از سویی دیگر میزان تمرکزگرایی بالا و کم بودن میزان تمرکز زدایی در میان کشورهای عضو D8 می‌تواند دلیل دیگری بر نتیجه بدست آمده از جدول فوق باشد.

۴-۵. نقش رسانه‌ها

یکی از ستون‌های مهم دموکراسی اطلاعات است. در این راستا برخی معتقدند، قدرت و شدت چرخه‌های انتخاباتی به حجم اطلاعات و دانش رأی‌دهندگان بستگی دارد (شی و اسونسون^۱، ۲۰۰۶). فرهنگ و زندگی سیاسی مدرن نیز به واسطه‌ی ارتباطات و انقلاب اطلاعات تغییر کرده است. از این رو تغییرات کیفی مرتبط با مشارکت مردم در زمینه‌ی سیاست متضمن وجود و بهره‌گیری از اطلاعات، به‌ویژه اطلاعات درست است. در سیاست کلاسیک اطلاعات از مجاری سیاست رسمی به شهروندان منتقل می‌شود. وجود مالکیت و تسلط دولت‌ها و حاکمیت‌ها در بسیاری از کشورهای در حال توسعه بر رسانه‌های همگانی موجب شده است تا حدود زیادی این رسانه‌ها حالت انحصاری پیدا کرده و شهروندان عملاً به مصرف‌کنندگان یک سویه تبدیل شوند (بشیریه، ۱۳۸۴). ماسگریو، ریچارد و ماسگریو، پگی (۱۹۸۹، ص ۱۶۳)، نیز معتقدند که: "انتخاب سیاسی، غالباً بوسیله اطلاعات ناقص و ناکافی دچار اخلاص می‌شود"، از این رو اینترنت می‌تواند به مثابه یک رسانه باز و یا با محدودیت‌های کمتر نسبت به سایر رسانه‌های جمعی و همگانی عمل نموده و بسیاری از اطلاعات را که نمی‌توان به شکل معمولی و متعارف به دست آورد، در اختیار شهروندان قرار دهد. مانوئل کاستل^۲ معتقد است اینترنت را باید انقلاب اطلاعاتی نامید که با انفجار اطلاعات از آزادی جریان اطلاعات پشتیبانی می‌کند. (۲۰۰۲). موور^۳ معتقد است که اینترنت یک وسیله ارتباطی آزاد است و از محدودیت‌های رسانه‌های همگانی تبعیت نمی‌کند (۱۹۹۹). در نهایت بر اساس مبانی و مطالعات موجود می‌توان اذعان داشت که اینترنت می‌تواند تحول عمده‌ای را در ارائه

¹ Shi and Svensson

¹ Castells

³ Moore

اطلاعات سیاسی به وجود آورد. در این بخش از تعداد استفاده‌کنندگان اینترنت^۱ به عنوان یک شاخص که نمایان‌گر وجود حجم بیشتر اطلاعات است، استفاده شده و این فرضیه آزمون خواهد شد که آیا با افزایش اطلاعات اثرگذاری مخارج عمومی بر نتایج انتخابات کمتر شده است یا خیر؟

جدول ۹: اینترنت و دوره‌های سیاسی

متغیر وابسته: مخارج سرمایه‌ای			متغیر توضیحی
آزمون			
P – value	آماره t	ضریب	
۰.۱۰۵	۱.۲۵۴	۲۳.۴۱۰	انتخابات * اینترنت
۰.۲۴۱	۱.۵۲۴	۱.۸۰۰	اینترنت
۰.۰۳۹	۰.۱۴۸	۰.۵۴۰۱	تولید ناخالص داخلی
۰.۰۴۱	-۰.۷۴۳	-۱.۱۴۳	شاخص باز بودن اقتصاد
۰.۰۱۱	۲.۵۱۶	۲.۲۲۵	جمعیت شهری
۹۴.۸۴۰			آماره F
۰.۰۰۰			P-value
۰.۹۴۴			R ²
۰.۹۱۴			R ² تعدیل شده

منبع: نتایج تحقیق

بر اساس نتایج حاصل از جدول (۹) متغیر ترکیبی (انتخابات * اینترنت)، در سطح اطمینان ۹۰ درصد معنادار است. نتیجه بدست آمده نشان می‌دهد که هر چند با افزایش رسانه‌ها و منابع اطلاع‌رسانی، مخارج جاری افزایش یافته است اما با مقایسه ضرایب متغیر انتخابات و متغیر ترکیبی (انتخابات * اینترنت) موجود در جداول شماره (۴) و (۹) مشاهده می‌شود که با اضافه شدن متغیر اینترنت که در اینجا شاخصی برای وضعیت اطلاعاتی کشورها به شمار می‌رود، اثرگذاری انتخابات بر مخارج جاری به شدت کاهش یافته است. به عبارت دیگر در زمان انتخابات با وجود دسترسی به اطلاعات، مخارج جاری به میزان کمتری افزایش یافته است.

۵. نتیجه‌گیری و پیشنهادات

در این تحقیق تأثیر انتخابات بر مخارج عمومی در کشورهای عضو گروه D8 بررسی شد، این مقاله دید وسیعی را راجع به انتخابات در برخی از کشورهای در حال توسعه ارائه

^۱ Internet users

می‌دهد و جنبه‌های مختلف مربوط به دور بودجه سیاسی را مورد بررسی قرار می‌دهد. در ابتدا ترکیب مخارج دولت و انحرافات سیستماتیک در تخصیص مخارج با محوریت انتخابات مورد بررسی قرار گرفت. نتایج تجربی نشان می‌دهد که سیاستمداران پیش از انتخابات ترکیب هزینه‌ها را به سوی مخارج جاری و کاستن از مخارج سرمایه‌ای سوق می‌دهند، همچنین اندازه دور سیاسی به ویژگی‌ها و مشخصات سیاسی و اقتصادی کشورها از جمله منابع طبیعی، رسانه‌ها و نیز تمرکززدایی وابسته است. نتایج تجربی همچنین نشان می‌دهند که کشورهای عضو D8 بدلیل وابستگی تولید به منابع طبیعی نشان‌گر دور سیاسی بزرگتری هستند و از سوی دیگر، وجود بخش بزرگی از رأی دهندگان آگاه و مطلع منجر به انحرافات کمتر در تخصیص هزینه‌ها در سال انتخابات می‌شود. بر اساس نتایج بدست آمده می‌توان ادعان داشت که در کشورهای در حال توسعه بایستی به شدت بر شفافیت بودجه تأکید نمود. همچنین جهت کاهش اثر انتخابات بر مخارج عمومی می‌بایست به افزایش آگاهی و اطلاع رسانی گسترده در میان رأی دهندگان و تقویت ساختارهای اطلاعاتی و حسابداری پرداخت و برای جلوگیری از اثرات تخصیص درآمدهای ناشی از فروش منابع طبیعی بر نتایج انتخابات باید نهادهای نظارتی تقویت شوند.

فهرست منابع:

- بشیریه، حسین (۱۳۸۴)، گذار به دموکراسی، تهران: انتشارات نگاه معاصر: ۳۳۱-۳۲۵.
- ماسگریو، ریچارد و ماسگریو، پگی (۱۹۸۹)، مالیه عمومی در تئوری و عمل، ترجمه: مسعود محمدی، عبدالله ابراهیمی‌فر (۱۳۸۴)، تهران: انتشارات سازمان مدیریت و برنامه ریزی: ۱۶۳.
- Ahmad, E., Albino-War, M. and R. Singh (2005), Subnational public financial management: Institutions and macroeconomic considerations, IMF Working Paper WP/05/108, Washington DC.
- Alesina, A., Roubini, N. and G.D. Cohen (1997), Political Cycles and the Macroeconomy. MIT Press, Cambridge.
- Auty, R. (2001), Resource Abundance and Economic Development, Oxford University Press, Oxford.
- Barberia, L.G. and G. Avelino (2011), Do Political budget cycles differ in Latin American Democracies?. *Economía*, 11(2): 101-134.
- Barro, R. (1973), The control of politicians: an economic model. *Public Choice*, 14: 19-42.

- Bates, R. (1981), *Markets and States in Tropical Africa: the Political basis of Agricultural Policies*, University of California Press, Berkeley.
- Beck, T., Clarke, G., Groff, A., Keefer, P. and P. Walsh (2001), News tools in comparative political economy: the database of political institutions, *World Bank Economic Review*, 15: 165–176.
- Block, S. (2002), *Elections, Electoral Competitiveness, and Political Budget Cycles in Developing Countries*, Harvard University CID working paper 78, Cambridge MA.
- Brender, A. and A. Drazen (2005), How Do Budget Deficits and Economic Growth Affect Reelection Prospects? Evidence from a Large Panel of Countries, *American Economic Review*.
- Brender, A. and A. Drazen (2005), Political budget cycles in new versus established democracies. *Journal of Monetary Economics*, 52: 1271–1295.
- Buchanan, J. and G. Tullock (1962), *The Calculus of Consent*, University of Michigan Press, Ann Arbor MI.
- Castells, Manuel. (2002), *The Rise of the Network Society*, Oxford: Blackwell.
- Drazen, A. (2001), The Political Business Cycles after 25 years, In: Bernanke, B., Rogoff, K. (Eds.), *NBER Macroeconomics Annual*, MIT Press, 75–117.
- Drazen, A. and M. Eslava (2004), *Political Budget Cycles Without Deficits: How to Play the Favorites*, Working paper, University of Maryland, College Park MD.
- Drazen, A. and M. Eslava (2005), *Electoral Manipulation Via Expenditure Composition: Theory and Evidence*, NBER Working Paper 11085, Cambridge MA.
- Eslava, M. (2005), *Political Budget Cycles or Voters as Fiscal Conservatives? Evidence from Colombia*, Working paper, Universidad de Los Andes, Bogotá, Colombia.
- Ferejohn, J. (1986), Incumbent Performance and Electoral Control, *Public Choice*, 50: 5–25.
- Gonzalez, P., Hindriks, J., Lockwood, B. and N. Porteiro (2006), *Political Budget Cycles and Fiscal Decentralization*, London, UK.
- Grossman, G. and E. Helpman (1996), *Electoral Competition and Special Interest Politics*. *The Review of Economic Studies*, 63(2): 265–286.
- Grossman, G. and E. Helpman (2001), *Special Interest Politics*, MIT Press, Cambridge.

- Khemani, S. (2004), Political Cycles in a Developing Economy: Effect of Elections in the Indian States, *Journal of Development Economics*, 73: 125–154.
- Kraemer, M. (1997), Electoral Budget Cycles in Latin America and the Caribbean: Incidence, Causes and Political Futility, *Inter-American Development Bank Working Paper*, Washington. D.C.
- Krueger, A. (1993), *Political Economy of Policy Reform in Developing Countries*, MIT Press, Cambridge MA.
- Moore, R.K. (1999), Democracy and Cyberspace, in *Digital Democracy*, 43.
- Nordhaus, W. (1975), The political business cycle. *Review of Economic Studies*, 42: 169–190.
- Olson, M. (1965), *The Logic of Collective Action: Public Goods and the Theory of Groups*, Cambridge MA.
- Remmer, K. (1993), The political economy of elections in Latin America, *American Political Science Review*, 87: 393–407.
- Robinson, J.A., Torvik, R. and T. Verdier (2006), Political Foundations of the Resource Curse. *Journal of Development Economics*, 79: 447–468.
- Rogoff, K. (1990). Equilibrium political budget cycles, *American Economic Review*, 80: 21–36.
- Schuknecht, L. (1996), Political Business Cycles and Fiscal Policies in Developing Countries, *Kyklos*, 49: 155–170.
- Schuknecht, L. (2000), Fiscal Policy Cycles and Public Expenditure in Developing Countries, 115–130.
- Shi, M. and J. Svensson (2006), Political Budget Cycles: Do they Differ Across Countries and Why? *Journal of Public Economics*, 90: 1367–1389.
- Vergne, C. (2009), Democracy, elections and allocation of public expenditures in developing countries, *European Journal of Political Economy*, 25: 63–77.
- Weingrod, A. (1968), Patrons, patronage and political parties. *Comparative Studies in Society and History*, 10: 377–400.

پیوست:

جدول ۱: سال‌های مربوط به انتخابات در کشورهای عضو D8

کشور	سال‌های برگزاری انتخابات
ایران	۱۹۸۱، ۱۹۸۵، ۱۹۸۹، ۱۹۹۳، ۱۹۹۷، ۲۰۰۱، ۲۰۰۵، ۲۰۰۹
اندونزی	۱۹۸۲، ۱۹۸۷، ۱۹۹۲، ۱۹۹۷، ۱۹۹۹، ۲۰۰۰، ۲۰۰۴، ۲۰۰۹
بنگلادش	۱۹۹۱، ۱۹۹۶، ۲۰۰۱، ۲۰۰۶
ترکیه	۱۹۸۷، ۱۹۹۱، ۱۹۹۵، ۱۹۹۹، ۲۰۰۳، ۲۰۰۷
نیجریه	۱۹۹۷، ۲۰۰۳، ۲۰۰۷
پاکستان	۱۹۹۱، ۱۹۹۴، ۲۰۰۰، ۲۰۰۳، ۲۰۰۶، ۲۰۰۹
مالزی	۱۹۸۲، ۱۹۸۶، ۱۹۹۰، ۱۹۹۵، ۱۹۹۹، ۲۰۰۴، ۲۰۰۷
مصر	۱۹۸۱، ۱۹۸۷، ۱۹۹۳، ۱۹۹۹، ۲۰۰۵

منبع: نتایج تحقیق

Elections and Allocation of Public Expenditures

Seyed Morteza Afghah

Assistant Professor of Economics, Shahid Chamran University of Ahvaz

morteza.afghah@gmail.com

Seyed abdolrasool Siasirad

M. A. Student in Economics, Shahid Chamran University of Ahvaz

rasoolsiasi@yahoo.com

Ali Kargar Barzi

M. A. Student in Economics, Shahid Chamran University of Ahvaz

alikargar@ymail.com

Abstract:

Political processes are of the most efficient methods for individuals to reveal their preferences publicly. Election is one of the most significant political processes. Nowadays, the role of effective factors, particularly governments, on elections is a major issue among scholars and experts. The purpose of this paper is to examine changes in public spending as means of governmental policy in elections. This paper investigates the effects of elections on allocations of public expenditure over the period of 1980-2010 for D8 countries using panel data approach. Experimental results show that in the years approaching to elections, a considerable increase in current expenditures and a decrease in capital expenditures occur and also the existence of high incomes from natural resources lead to larger political cycles. On the other hand, greater ratios for informed voters lead to decrease of distortions in allocation of public spending toward current expenditures.

JEL Classification: E62, H50, D72.

Keywords: Political budget cycles, Public expenditures, Fiscal policy, Election, D8 member countries.